

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands.

Forseti Íslands féllst hinn 28. maí 1968 á tillögu menntamálaráðherra um eftirfarandi breyting á reglugerð fyrir Háskóla Íslands nr. 76 frá 17. júní 1958 með áorðnum breytingum:

1. gr.

E-liður V. kafla orðist svo:

E. VERKFRÆÐIDEILD.

56. gr.

Kennsla og nám í verkfræðideild.

a. Hlutverk deildarinnar.

Hlutverk deildarinnar er kennsla og rannsóknir á sviði raunvísinda, hreinna og hagnýtra. Deildin stuðlar að sjálfstæðri rannsóknarstarfsemi kennara sinna og getur tekið tillit til hennar við verkaskiptingu innan deildarinnar. Deildin stuðlar að eflingu raunvísinda í landinu með því meðal annars að vinna að bættri aðstöðu til rannsókna og starfa á því sviði. Deildin er stjórnvöldum til ráðuneytis um mál á sviði raunvísinda, eftir því sem ákveðið er á hverjum tíma.

b. Inntökuskilyrði.

Skilyrði til inntöku í verkfræðinám, svo og í nám í raungreinum til B.A.-prófa að því er varðar stærðfræði, eðlisfræði og efnafræði, er stúdentspróf úr stærðfræðideild íslensks menntaskóla eða sambærilegt próf. Skilyrði til inntöku í nám í líffræði og landa- og jarðfræði er stúdentspróf úr stærðfræði- eða náttúrufræðideild. Stúdentar úr máladeild geta fengið inngöngu í einstakar greinir deildarinnar að loknu forprófi, sem deildin kveður nánar á um. Deildin getur sett skilyrði um lágmarkseinkunnir í einstökum greinum eða greinaflokki.

c. Námsefni.

Verkfræðideild veitir kennslu í undirstöðugreinum raunvísinda og verkfræði, svo sem:

1. Til fyrrihlutaprófs í byggingar-, véla- og rafmagnsverkfræði.
2. Til B.A.-prófs í raungreinum.
3. Einstökum raungreinum í þágu annarra deilda, eftir því, sem ákveðið er á hverjum tíma, enda hafi stúdent næga undirbúningsmenntun að mati deildarinnar.

4. Deildin getur staðið fyrir námskeiðum til upprifjunar og viðbótarnáms fyrir þá, sem lokið hafa háskólaprófi í verkfræði eða öðrum raunvísindum.
5. Kennslu og próf í fleiri greinum getur deildin tekið upp samkv. ákvörðun háskólaráðs, þegar fé er veitt til.

Nú eru kenndar eftirtaldar greinir við deildina, en nánar skal kennslugreinum lýst í námsskrá, sem deildin semur og lögð er fram í upphafi kennsluárs.

1. Byggingarverkfræði.

Til fyrrihlutaprófs í byggingarverkfræði eru kenndar greinirnar stærðfræði, hagnýtt stærðfræði, rúmfræði, aflfræði, eðlisfræði, efnafræði, teiknifræði, hagfræði, jarðfræði, burðarþolsfræði, vélfræði, efnisfræði, húsagerð og landmæling.

2. Vélaverkfræði.

Til fyrrihlutaprófs í vélaverkfræði eru kenndar greinirnar stærðfræði, hagnýtt stærðfræði, rúmfræði, aflfræði, eðlisfræði, efnafræði, teiknifræði, hagfræði, burðarþolsfræði, vélfræði, efnisfræði og raftækni.

3. Rafmagnsverkfræði.

Til fyrrihlutaprófs í rafmagnsverkfræði eru kenndar greinirnar stærðfræði, hagnýtt stærðfræði, rúmfræði, aflfræði, eðlisfræði, efnafræði, teiknifræði, hagfræði, burðarþolsfræði, vélfræði, efnisfræði og raftækni.

4. Raungreinir til B.A.-prófa.

Einstakar raungreinir til B.A.-prófa eru stærðfræði, eðlisfræði, efnafræði, líffræði (grasa-, dýra og heilsufræði) og landa- og jarðfræði. Eitt tvö eða þrjú stig má taka í stærðfræði, eðlisfræði og líffræði, eitt eða tvö stig í landa- og jarðfræði og eitt stig í efnafræði. Deildin getur með samþykkt ákveðið, að unnt sé að taka þrjú stig í landa- og jarðfræði og tvö stig í efnafræði. Heimilt er að velja sem aukagrein til eins eða tveggja prófstiga einhverja af þeim huggreinum, sem kenndar eru við gagnfræðaskóla og kenndar eru til B.A.-prófs í heimspekideild. Deildin setur nánari ákvæði um samval greina.

d. Námstími o. fl.

Fyrrihlutanám í verkfræði miðast við þrjú ár og próf í lok hvers árs, árspróf. Fullnaðarprófið, sem fólgið er í hinum þremur ársprófum, er miðað við framhaldsnám í erlendum tækniháskólum, sem deildin hefur samband við.

Námsskrá til B.A.-prófs skal miða við, að hvert prófstig svari að jafnaði til 6-8 kennslustunda vikulega eitt háskólaár og að náminu sé að fullu lokið á þremur árum, þar með talið uppeldis- og kennslufræði og kennsluæfingar. Heimilt er að áskilja, að hluti námsefnis skuli vera samning heimaritgerðar á 3. stigi.

Fyrrihlutaprófi í verkfræði og B.A.-prófi í raungreinum skal stúdent hafa lokið eigi síðar en fjórum árum frá því, að hann var skráður í deildina. Deildin getur lengt frestinn um eitt ár, ef hún telur horfur á, að stúdent geti þá lokið prófinu, enda hafi hann ekki sýnt vanrækslu í námi. Er frestur er útrunninn, skal má nafn stúdents af stúdentatali. Nú innritast hann að nýju, og er gildi fyrri prófa þá fallið.

Í flestum kennslugreinum eru hafðar æfingar, munnlegar, skriflegar eða verklegar, og skal stúdent sækja þær á tilætluðum tíma. Deildin setur reglur um það, hversu mikil þátttaka í æfingum og með hverri frammistöðu skuli skyld. Hún getur og sett ákvæði um frammistöðu stúdents í vissum prófum, áður en hann fái aðgang að verklegum æfingum.

57. gr.

Próf í verkfræðideild.

a. Prófgreinir.

Námsgreinum má skipta í árgreinir og árgreinum í deiligreinir. Prófa má sérstaklega í einstökum greinarhlutum (árgreinum, deiligreinum) eða fleiri greinarhlutum sameiginlega, en prófgrein nefnist sá greinarhluti eða samval greinarhluta, sem sérstök einkunn eða einkunnir (munnleg, skrifleg, verkleg) eru veittar í.

1. Verkfræði.

Prófgreinum til fyrrihlutaprófs í verkfræði er skipt í tvo prófflokka. Nánar skal gera grein fyrir flokkaskiptingu prófgreina, samvali greinarhluta í prófgreinir, fjölda prófa og einkunna og niðurröðun prófa á ár í prófskrá, sem deildin semur og lögð er fram í upphafi kennsluárs.

2. B.A.-próf.

B.A.-próf í raungreinum er fólgið í sex prófstigum í þremur greinum, aðalgrein og tveimur aukagreinum, auk prófs í uppeldis- og kennslufræðum ásamt kennsluæfingum. Í aðalgrein skulu tekin þrjú prófstig, tvö stig í annari aukagreinanna og eitt stig í hinni. Deildin getur leyft, að tekin séu þrjú stig í tveimur greinum. Að þessu prófi loknu öðlast kandídat titilinn B.A. og kennsluréttindi við gagnfræðiskóla og sérskóla. Einkunnir eru samtals sex, ein einkunn á hverju stigi. Fyrir fjölda prófa er gerð nánari grein í prófskrá, sbr. gr. 57. a. l.

b. Próftilhögun.

Próf í verkfræðideild eru að jafnaði haldin í lok vormisseris, og geta þau verið munnleg, skrifleg eða verkleg. Verkleg próf geta þó farið fram á öðrum tíma og deildin getur ennfremur leyft próf á öðrum tíma vegna forfalla eða annarra sérstakra ástæðna.

Skráður stúdent hefur rétt til að ganga undir próf, enda hafi hann lokið tilskildum æfingum, sbr. gr. 56. d. og sagt sig til fyrri ársprófa.

Þegar stúdent í verkfræði segir sig til ársprófa, má aðeins undirskilja eina prófgrein ársprófsins. Þó eigi stærðfræði 1. árs.

Til þess að öðlast rétt til að hefja nám á næsta kennsluári, skal meðaltal stigagilda prófseinkunna ársprófsins að frátaldri einhverri einni prófgrein eigi vera lægra en 4,50 stig. Deildinni er heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessara málsgreinar, þegar sérstaklega stendur á að mati hennar.

Stúdentum í B.A.-námi er heimilt að segja sig til prófs í einstökum prófgreinum (prófstigum), en þá skal lokið prófi í fyrri prófstigum greinarinnar, eða þeim lokið samtímis.

Við gjöf einkunna má taka tillit til úrlausna æfingarverkefna, sem stúdentinn hefur leyst við námið og ekki er veitt sérstök einkunn fyrir.

Heimilt er að endurtaka próf í einstökum greinum og skal það þá gert eigi síðar en tveimur misserum frá því að fyrra prófið var tekið. Ógildist þá próf, sem áður hefur verið tekið í greininni. Við endurtekningu prófs er ekki skylt að endurtaka verkleg viðfangsefni eða æfingar, sem metnar eru til prófseinkunnar, hafi þær áður verið teknar gildar. Próf má ekki endurtaka, nema einu sinni, nema deildin sjái lögmæta ástæðu til að veita undanþágu.

Nú er skráður í deildina stúdent, sem hefur þegar tekið með góðum árangri próf við erlendan háskóla í námsefni, sem samsvarar í aðalatriðum námsefni til vissra prófa í deildinni. Getur háskólaráð þá heimilað, að tillögum deildarinnar, að veita slíkum nemanda burtfararpróf án prófa í þessu námsefni, þó að jafnaði aðeins ef um verulegt námsefni er að ræða. Skal þá á prófskirteini gerð grein fyrir þessum frávikum.

c. Einkunnastigi.

Við gjöf einkunna skal nota talnaröð I í eftirfarandi skrá og hlýtur stúdent í hvert sinn þá einkunn, sem næst liggur meðaltali einkunna kennara og prófdómara. Í hverri prófgrein eru gefnar ein eða fleiri einkunnir í stigum og sýnir talnaröð II stigagildi einkunna.

I Einkunn	6	5 $\frac{2}{3}$	5 $\frac{1}{3}$	5	4 $\frac{2}{3}$	4 $\frac{1}{3}$	4	3 $\frac{2}{3}$	3 $\frac{1}{3}$
II Stig	8	7 $\frac{2}{3}$	7 $\frac{1}{3}$	7	6 $\frac{1}{3}$	5 $\frac{2}{3}$	5	3 $\frac{2}{3}$	2 $\frac{1}{3}$
I Einkunn	3	2 $\frac{2}{3}$	2 $\frac{1}{3}$	2	1 $\frac{2}{3}$	1 $\frac{1}{3}$	1		
II Stig	1	—1 $\frac{2}{3}$	—4 $\frac{1}{3}$	—7	—12 $\frac{1}{3}$	—17 $\frac{2}{3}$	—23		

Háskólaráð löggildir samsvörunarskrá, er sýni tengslin milli einkunnastiga Örsteds og hins almenna einkunnastiga Háskólans.

d. Prófkröfur.

Til þess að standast fyrrihlutapróf í verkfræði, verður stúdent að hafa hlotið eigi minna en 5 stig að meðaltali í hvorum prófflokki.

Til þess að standast B.A.-próf í raungreinum þarf stúdent að hafa lokið prófi í uppeldis- og kennslufræðum ásamt kennsluæfingum með tilskildri lágmarkseinkunn og hlotið eigi minna en 5 stig að meðaltali í hinum 6 prófstigum.

Aðaleinkunn við fyrrihlutapróf í verkfræði er meðaltal stigagilda allra prófs-einkunna, en við B.A.-próf í raungreinum meðaltal stigagilda einkunna í hinum 6 prófstigum. Aðaleinkunn 5.00—5.99 telst 2. einkunn, 6.00—7.49 telst 1. einkunn og 7.50—8.00 telst ágætiseinkunn.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi tekur þegar gildi, og fellur jafnframt úr gildi 2. gr. reglugerðarbreytingar samkv. auglýsingu nr. 81. frá 2. september 1965.

Í menntamálaráðuneytinu, 4. júní 1968.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.